

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťke **P. K.K.**, naposledy bytom P., vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. D 258/92, o dovolaní dediča **D. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. H., advokátkou so sídlom v Ž., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. júla 2003 sp.zn. 13 CoD 37/2003, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 30. novembra 2001 č. k. D 258/1992-80 žiadosť o pokračovanie v konaní o dedičstve podanú D. K. zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie o dedičstve po nebohej P. K. bolo ukončené pred súdnym komisárom za prítomnosti všetkých dedičov vydaním osvedčenia o dedičstve, pričom D. K. svojím podpisom potvrdil prevzatie tohto osvedčenia s dátumom dňa 25. mája 2001 a bol riadne poučený o možnosti podať žiadosť o pokračovanie v konaní. Keďže žiadosť D. K. o pokračovanie v konaní o dedičstve bola podaná na súd dňa 3. septembra 2001, teda po uplynutí 15 dňovej lehoty od prevzatia osvedčenia o dedičstve v zmysle § 175zca ods. 4 O.s.p., nadobudlo osvedčenie o dedičstve účinky právoplatného uznesenia o dedičstve a súd musel žiadosť D. K. o pokračovanie v konaní o dedičstve zamietnuť ako oneskorene podanú.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie dediča D. K. uznesením z 31. júla 2013 sp.zn. 13 CoD 37/2003 uznesenie okresného súdu potvrdil. Zhodne so súdom prvého stupňa uviedol, že z osvedčenia o dedičstve nepochybne vyplýva, že odvolateľ prevzal toto osvedčenie dňa 25. mája 2001 a dňa 31. mája 2001 bol dedičský spis predložený súdu. Aj táto skutočnosť spochybňovala tvrdenie odvolateľa D. K., že súdny komisár vydal osvedčenie o dedičstve 25. mája 2001 bez jeho prítomnosti. Keďže odvolateľ bol riadne poučený o možnosti podať žiadosť o pokračovanie v dedičskom konaní v lehote 15 dní

od prevzatia osvedčenia o dedičstve, postupoval okresný súd správne keď jeho oneskorene podanú žiadosť zamietol.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dedič D. K. dovolaním z 21. apríla 2011, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 2. mája 2011, doplneným podaním jeho právnej zástupkyne zo 4. júla 2013, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30. novembra 2001 č. k. D 258/1992-80 zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom), ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a ustanovením § 241 ods.2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Dovolateľ namietal, že postupom súdov, ktoré na základe nesprávne zisteného skutkového stavu jeho žiadosť o pokračovanie v dedičskom konaní zamietli ako oneskorenú, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že rozhodnutia oboch súdov neboli dostatočne zdôvodnené a preto boli nepreskúmateľné, čím mu bolo odňaté právo na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), predtým, než by sa napadnutým rozhodnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, a ďalej z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Prihliadol tiež na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu doručené dedičovi D. K. 9. septembra 2003, kedy aj nadobudlo právoplatnosť. Tieto skutočnosti vyplývajú z doručenky pripojenej k č.l. 91 spisu.

Zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala plynúť odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, v danom prípade od 9.septembra 2003 a uplynula 9. októbra 2003 (štvrtok). Pokiaľ dovolateľ podal dovolanie na poštovú prepravu až 29. apríla 2011 (č.l. 97 spisu), podal ho oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie dediča D. K. odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2014

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová